

Nyt på tværs

Tvær-
kulturelt
CENTER

Netværk for tværkulturelt kristent arbejde i Danmark

Nr. 1 – marts 2022 – 28. årgang

Fra Rusland til Rødby

Olga Grygorieva Kohen har en russisk far og en ukrainsk mor. Efter den russiske invasion af Ukraine er sognepræsten i Rødby, der både taler russisk og ukrainsk, blevet en efterspurgt ressourceperson. **Side 2**

UNG I DANMARK

Andre fortællinger
Side 3-5

Mød bestyrelsen

Interview med Clement Dachet fra Nigeria. **Side 2**

Derfor har jeg stadig håb

Iransk asylansøger konverterede til kristendommen for seks år siden i Tyrkiet. **Side 3**

Sammen på tværs

Gudstjenester og mødesteder på 43 sprog. **Side 6**

Flugt og livskvalitet

Velkommen til Tværkulturelt Centers forårs-konference. **Side 7**

Hoş geldiniz

Tyrkisk kirkefællesskab mødes hver anden uge i København. **Side 7**

Buschauffør blev præst

Josef Keleta leder eritreansk menighedsfællesskab i Aarhus. **Side 8**

Jeg fulgte min drøm

Nu Chin Sung fra Burma læser til diplomingeniør på DTU. **Side 5**

Set fra Sjælsmark

Ung kristen kurder har boet på Udrejsecenter siden 2018. **Side 4**

Iranere fejrer nytår

Iransk menighed i Aarhus dækker traditionelt Nowruz bord. **Side 7**

”Jeg har været flygtning i syv år. Det er en stor del af min ungdom.”

Interview med Pouya Ghatei fra Jelling Asylcenter. **Side 3**

Gæstfrihed og hjertelum

Vi kan ikke styre verdens gang

Redaktøren har ordet

Det skete fra den ene dag til den anden. Med den russiske invasion af Ukraine blev flygtninge igen til mennesker med behov for beskyttelse. Siden krigsudbruddet den 24. februar har ingen stillet spørgsmål ved, om de fordrevne ukrainere på desperat flugt nu også er rigtige flygtninge. Det er indiskutabelt, at Europa i allernærmeste fremtid kan forvente massive flygtningestrømme, og i Danmark forbereder vi os på at tage vores del. Som i 1956, da det var ungarere, der flygtede fra sovjetiske tanks, står vi parat med hjertelum, velkomstpakker og varme smil. Vi føler med ukrainerne og vil gå langt for at hjælpe.

At godt 16.000 ukrainere allerede opholder sig i Danmark som arbejdsmigranter gør opgaven lettere, end når det er forholdsvis ukendte flygtninge, der banker på vores dør. Mange herboende ukrainere har allerede åbnet deres hjem for familie og venner på flugt. De behøver al mulig støtte og opbakning fra naboer, kolleger og lokalsamfund. For selv med en særlov for ukrainske flygtninge er det de herboende, der sprogligt og kulturelt bliver brobyggere, når de nyankomne skal integreres i en dansk hverdag og have hjælp til at bearbejde krigstraumer.

Selvfølgelig skal Danmark hjælpe ukrainske flygtninge. Og selvfølgelig skal vi hjælpe flygtninge fra andre dele af verden, også når vi ikke lige så let kan identificere os med deres frygt. Må den gæstfrihed og hjertevarme over for mennesker i nød, som i dag er glædeligt til stede i alle dele af samfundet, omfatte alle flygtninge med behov for beskyttelse. I dette nummer af *Nyt på tværs* fortæller unge herboende flygtninge om at leve i årevis med fremtiden på stand-by. At velfungerende unge skal tilbringe flere år på danske asylcentre, mens deres ungdom forsvinder ud i intetheden, er ingen tjent med. De har lige så stort et ønske om uddannelse, arbejde og livsrum som ukrainske krigsflygtninge.

Der er grund til at lytte opmærksomt, når en tidligere biskop opfordrer til at holde op med at tælle flygtninge og i stedet begynde at takke. Takke for, at vi har ressourcer til at hjælpe mennesker i nød – og mange flere end i dag. Og bede om, at vi i vores relativt trygge hjørne af verdenskortet ikke må tro, at vi har særrettigheder i denne verden. Vi er alle gæster her på jord. Vi er aldrig os selv nok. Når livet indhenter os i al det uforudsigelighed, er vi alle afhængige af andres godhed og hjertelum.

Mange kirker har åbnet døren for flygtninge med tilbud om forbønsgudstjenester, lystænding, dagåbne kirkerum og meget andet. Det er på alle måder glædeligt. For kirken er et særligt rum, hvor mennesker i nød til alle tider har råbt deres afmagt ud i forvisning om, at de ikke er alene. Også i dag fortæller flygtninge, hvordan de i kirkerummet erfarer Guds nærvær og menneskers godhed midt i angst og kontroltab.

Verden går en usikker fremtid i møde. Lad os holde hjertet varmt, hovedet koldt og kirkedøren åben for mennesker i nød, uanset hvor de kommer fra. I en mørk tid er gæstfrihed og evnen til at sætte os i andres sted verdens håb.

Birthe Munck-Fairwood

Jeg er meget bekymret

Sognepræst i Rødby har rødder i både Rusland og Ukraine

– Hvilke tanker gør du dig lige nu?
Jeg er meget trist og bekymret. Jeg har familie og venner i både Rusland og Ukraine. De er meget bekymrede. Rigtig mange russere og ukrainere er forbundet via familieskab. Min familie i Ukraine oplever alt muligt lige nu. Nogle steder er der fuldstændig kaos. De er skræmte og meget bange.

– Da krigen brød ud, tog du initiativ til en forbønsgudstjeneste med lystænding. Hvorfor gjorde du det? Fordi vi er kristne mennesker. Vi har brug for at være nær hinanden og i fællesskab bede om fred og en afslutning på krigen. Vi har brug for at vise næstekærlighed. Bøn består ikke altid i ord. Det er en forbindelse mellem dig og Gud.

– Kan troen gøre en forskel?
Troen er ikke noget, mennesker selv skaffer sig. Det er noget, man får fra Gud. Jeg har virkelig medfølelse med mennesker, der ikke tror på Gud. De bliver nødt til at tro på noget andet og klynge sig til forgængelige værdier. Alt andet end Gud er forgængeligt. Man kan ikke blive mæt. Kristendommen giver mennesker trøst og håb om det evige liv. Det betyder meget for mig. For mig er Jesus den kærlige favn, nærhed og varme. Men kristendommen handler også om uselvished og om at udvikle sine talenter ikke bare for sig selv.

– Du er ikke vokset op med den kristne tro. Hvordan fik du et forhold til kristendommen?
Jeg er opvokset i Sovjetunionen, hvor religion var noget, der var forbeholdt mennesker uden uddannelse. Kun ældre mennesker gik i kirke. Mine forældre voksede op med kommunismen. Men jeg har aldrig været ateist. I min barndom flyttede vi meget på grund af min fars arbejde. Jeg er født i Sovjetunionen men har også boet i Ukraine. Min far var arkæolog og konservator og min mor gymnasielærer. En del af min fars arbejde var at restaurere ikoner, og som barn kunne jeg godt lide at se på de ikoner, han arbejdede med. Mange fremstillede Jesus og hans liv og var malet af troende mennesker gennem mange generationer. I vores hjem var der mange kunstbøger og billeder af kunstværker. Det påvirkede mig. Vi børn blev stimuleret.

Jeg er født med en særlig følsomhed over for livet og har altid været optaget af eksistentielle spørgsmål. Min interesse for kristendommen går meget langt tilbage. På grund af al den kunst, jeg havde set, vidste jeg allerede som fire-femårig, hvem Jesus var, og havde meget varme følelser for Jesus. Min farmor, som jeg boede hos i perioder, var religiøs og fortalte historier fra Bibelen. Hun havde overlevet krig og sult. Mange mennesker i det tidligere Sovjet er interessante

”Jeg er så ked af det.” Sådan lød det fra sognepræst Olga Grygorieva Kohen i Rødby, da hun om morgenen den 24. februar blev ringet op af en lokal journalist, efter at Rusland havde affyret de første missiler mod Ukraine. Den 40-årige cand.theol. fra Københavns Universitet er født i Rusland i Sovjettiden og opvokset både i Rusland og Ukraine med en russisk far og en ukrainsk jødisk mor. Til det sidste havde hun håbet, at den længe ulmende konflikt kunne løses diplomatisk. Men sådan gik det ikke. To dage senere stod Olga Kohen for en lystændingsandagt i Maribo Domkirke, hvor der blev bedt for fred i Ukraine. Ved gudstjenesten bad hun Fadervor på dansk, ukrainsk og russisk – tre sprog, som hun alle taler flydende.

på grund af det liv, de har haft. Det var også min farmor, der sørgede for, at jeg blev døbt i den ortodokse kirke i Estland. Men det blev der ikke talt om. Først som voksen fandt jeg ud af, at jeg var døbt.

– Hvad har formet dig som menneske?
Som barn og ung i Rusland og Ukraine har jeg haft mange stærke oplevelser. Da jeg var færdig med skolen, havde jeg ikke lyst til at læse videre og arbejdede mange forskellige steder, inden jeg rejste til Sverige som au pair, da jeg var 21. Jeg kom til et land, hvor der var total velfærd og rigdom. Det gjorde et stort indtryk på mig. Jeg havde set et meget anderledes liv. Da jeg nogle år senere kom til Danmark som au pair, kom jeg igen til et land med et overforbrug, hvor man ikke ved, hvor man skal stoppe. Nok er aldrig nok. I dag er meget i vores liv her langt fra de kristne værdier. Vi lever med vanvittige krav om, at vi hele tiden skal være på. Mange reagerer med angst og depression.

I Danmark skal alting planlægges. Du lever på en helt anden måde, når du kommer fra Rusland. Du lever og ser, hvad der kommer. Sådan lever jeg til dels stadig. Fordelen er, at når der sker noget, er jeg omstillingsparat. Jeg bliver ikke så let nervøs og stresset.

– Hvorfor blev du præst?
I mit liv er der ikke noget, der har været langtidspanlagt. På Københavns Universitet var det på teologi, at der var ledige pladser. Men måske var det alligevel ikke tilfældigt. Da jeg blev optaget, vidste jeg med det samme, at jeg ville være præst. Jeg var på den rigtige plads. Apostlen Paulus taler om, at man skal leve sit liv uden at vige til højre eller venstre. Det går lige til mit hjerte. Det handler om at gøre de ting, man virkelig brænder for. At have et mål og handle på det. Mit mål er at være en god præst – både for danskere, østarbejdere og flygtninge.

I dag befinder jeg mig i min livsdrøm. Men alt er omsluttet af det, at jeg er mor til en datter på fire år. Hun skal kunne se, at hendes mor forsøger at leve sit liv efter troen.

– Hvordan kan du bruge din særlige baggrund i mødet med ukrainske flygtninge i Danmark?
Jeg kan være der. Lige nu vælter det ind med flygtninge i Rødbyhavn, hvor jeg er præst. Det er meget voldsomt. Jeg kan gøre en forskel ved at bygge bro til folkekirken og bidrage med forståelse. Det bedste, man kan gøre for et andet menneske, er at være der. Når man er parat til at lytte til mennesker, der kommer med noget svært, er det allerede sjælesorg. Der sker noget mere, end hvad vi kan beskrive. Som præst kan jeg hjælpe mennesker med at bearbejde det svære. Også før krigen handlede en del af mit arbejde om kirkelige tilbud til østarbejdere. Når jeg møder ukrainske flygtninge, har vi med det samme noget til fælles. Vi gik samme vej. Her er min baggrund klart en fordel. **BMF**

Ukrainere i Danmark

Alle af ukrainsk herkomst: 16.422
Heraf født i Danmark: 3.059
Danmarks Statistik 1. januar 2022

OLGA GRYGORIEVA KOHEN

- Født 1982 i det tidligere Sovjetunionen i en russisk/ukrainsk familie.
- Kom til Danmark som au pair i 2009.
- Cand.theol. fra Københavns Universitet 2020 og siden 2021 sogne- og migrantpræst i Rødby.
- Mor til en datter på fire år fra et tidligere ægteskab.

MØD BESTYRELSEN

– Hvad giver dig glæde?

Jeg finder stor glæde i relationer. Det gælder både mit forhold til Gud, min familie og de mennesker, jeg arbejder med. Jeg er så heldig, at mit arbejde giver mig en platform, hvor jeg kan udleve mine værdier.

– Hvad udfordrer dig?

Jeg har altid været meget selvkritisk og forsøgt at lære af mine fejl. Det er vigtigt for mig at gøre mit bedste. At finde ud af hvordan er en daglig udfordring.

– Hvad optager dig?

Jeg er meget optaget af kulturers dynamik og kompleksiteten i kulturmødet. Men lige nu fylder situationen i mit hjemland meget. Da jeg var på besøg i Nigeria i efteråret, kunne jeg mærke den voksende desperation. Jeg lever med to extremes: Jeg bor

selv i et land, hvor der er fred og sikkerhed, og hvor alle basale behov bliver dækket. I mit hjemland kan man når om helst blive dræbt eller kidnappet. Det er en helt anden virkelighed.

– Hvad er det bedste råd, du har fået?

Vær flittig og omhyggelig og giv ikke op. På præsteseminariet lærte vi, at det vigtigste ikke er resultater. Det handler om at være tro mod sit kald. Og aldrig at ofre sin familie for at opnå succes.

– Hvad er du taknemmelig for?

Livet! I alt dets kompleksitet, skønhed og skrøbelighed.

– Hvad ser du som Tværkulturelt Centers vigtigste opgaver?

At være brobygger og fortsætte med at forene kristne på tværs af kulturer og kirkeretninger. Vi er jo alle Kristi legeme og skal lære at acceptere hinanden og de gaver, vi kan bringe ind i hinandens liv.

CLEMENT DACHET

- Født i 1975 i Jos i Nigeria.
- Uddannet teolog fra ECWA Theological Seminary i Jos og ordineret præst. Masteruddannelse i Religious Roots of Europe fra Aarhus Universitet. Siden 2018 partnerkoordinator i Mission Afrika.
- Kom til Danmark i 2008 gennem familiesammenføring.
- Bor i Elev ved Aarhus. Gift med Louise og far til tre børn på 12, 10 og 1 år.
- Medlem af Tværkulturelt Centers bestyrelse siden 2019.

Alle private aftaler laves med forbehold: "... hvis vi ikke bliver indkaldt til møde med advokaten eller Flygtningenævnet. Du ved, det bestemmer vi ikke selv," forklarer Pouya Ghatei. For seks måneder siden fik den 29-årige iraner, hans far og søster afslag på asyl i Danmark i første instans. Nu venter familien på, at deres sag behandles i Flygtninge-nævnet, der træffer den endelige afgørelse. Hvornår ved de endnu ikke. Familien, der kommer fra den iranske storby Shiraz, har været på flugt siden 2015 og kom til Danmark i efteråret 2020. De seneste 18 måneder de har boet på Jelling Asylcenter. For seks år siden blev Pouya Ghatei og hans far døbt i Tyrkiet.

Derfor har jeg stadig håb

29-årig iraner på Jelling Asylcenter har været på flugt i syv år

Foto: BMF

Pouya Ghatei åbner hjemmevant døren til sognehuset i Jelling skråt over for byens gamle gravhøje og en af Danmarks ældste frådrenskirker fra begyndelsen af 1100-tallet. Den 29-årige iraner foretrækker at mødes her frem for på byens asylcenter, hvor han deler værelse med sin far og en yngre søster. I sognehuset er den unge iraner med det vindende smil et kendt ansigt. Han var her også dagen før, da sognepræsten inviterede til *Kaffe og kristendom*, et ugentligt tilbud om en times uformel samtale om liv og tro for beboere på byens asylcenter.

– Jeg kan godt lide at komme her. Der er mange ting, jeg gerne vil tale om. Jeg kan lide atmosfæren. I går talte vi om bøn – fri bøn og nedskrevne bønner. Begge dele er godt i forskellige situationer. Der kan være tidspunkter, hvor man ikke er i stand til at improvisere. Så er det godt med bønner, som andre har formuleret, siger han eftertænksomt.

“ Syv år er en stor del af min ungdom. De år kommer ikke tilbage.

Pouya Ghatei, asylansøger

Man mærker hurtigt, at Pouya Ghatei tænker meget over livet og den kristne tro, som han først mødte som voksen i Iran.

– Mens jeg gik på universitetet, spillede jeg badminton i en klub, hvor der var en meget dygtig spiller. Jeg var nybegynder og så meget op til ham. Alle vidste, at han var armenier og kristen, selv om han ikke talte om sin tro. Efterhånden blev vi venner. Dengang troede jeg ikke rigtig på noget. Jeg kommer fra en ret religiøs familie, så jeg voksede op med islam og har lært at læse Koranen og bede på arabisk. Men da jeg kom i gymnasiet, gav det hele ikke rigtig mening længere. Hvorfor skulle jeg bede på arabisk? Hvis islam var sandheden, hvor var så frugterne? Hvorfor var der så mange problemer i muslimske lande?

– Jeg begyndte at udspørge min ven om hans kristne tro. Men han havde svært ved at svare på mine spørgsmål, og til sidst satte han mig i kontakt med en af sine venner, der var konverteret til kristendommen. Vi begyndte at tale sammen om tro, og det viste sig, at vi gik på samme universitet. Jeg kunne vældig godt lide ham. Vi talte ikke om vores privatliv. Det gør kristne ikke i Iran, for hvis man bliver arresteret og udsat for tortur, kan man komme til at sige for meget. Men jeg begyndte at få nogle svar og var ivrig efter at lære mere. Efter nogle måneder kom jeg med i en husmenighed, der mødtes forskellige steder på forskellige tidspunkter. Somme tider var det i en lejlighed øverst oppe i en

høj boligblok. Vi var kun 5-10 mennesker, og ikke de samme hver gang. Der var sang og bøn og en kort prædiken. Jeg kunne godt lide at være der. Jeg var tørstig efter at lære mere.

– Men en dag skete der det, som altid kan ske i Iran. Jeg blev arresteret af politiet. Jeg var på vej hjem i min fars bil med bibler i bilen. Det er meget forbudt i Iran. Jeg havde ikke været forsigtig nok.

Det lykkedes Pouya Ghateis far at betale for at få sønnen løsladt, og få dage efter flygtede far og søn over grænsen til Tyrkiet. Senere fulgte Pouyas mor og søster efter.

– Det var ikke længere sikkert for dem. Da vi var rejst, kom politiet og ransagede vores hus. I Tyrkiet blev vi alle registreret gennem UNHCR og fik opholdskort, men vi måtte ikke arbejde. Men det var vi jo nødt til, forklarer Pouya Ghatei, der arbejdede som badmintontræner og engelsklærer i en tyrkisk skole.

I Tyrkiet fik familien kontakt med flere iranske menigheder, der var ledet af amerikanske missionærer og andre udlændinge. Da Pouya Ghatei talte godt engelsk, blev han bedt om at hjælpe som tolk. Han begyndte også at følge bibelundervisning, og i 2016 blev han og hans far døbt.

– Det gav alt sammen mening for mig. Jeg havde haft mange spørgsmål om den kristne tro og følte, at jeg havde fået gode svar. Ikke svar på alt, men på det vigtigste. Det tog lang tid for mig at forstå Treenigheden og hvad det betød, at Gud sendte Jesus. At Jesus betalte med sit liv, selv om vi ikke fortjente det, og at Gud altid vil os det bedste.

I fem år opholdt familien sig i Tyrkiet som flygtninge. Men i 2020 fik de afslag på forlængelse af deres opholdstilladelse.

– Der skete forskellige ting. UNHCR kunne ikke hjælpe os, så til sidst blev vi nødt til at forlade Tyrkiet. Min far rejste først og endte i Danmark, hvor han søgte asyl. Han rejste alene, fordi han tænkte, at det var for farligt for os. Min søster og jeg skulle selv rejse til Grækenland og videre med fly til Danmark på falske papirer. Men noget gik galt, så vi strandede på grænsen mellem Tyrkiet og Grækenland. Der var politi overalt. I tre dage gemte vi os i en skov. Jeg har ikke lyst til at tænke på det. Det var som en horror movie. Vi vidste ikke, hvad der ville ske med os. Min søster var meget bange. I en grænselandsby forsøgte vi at finde nogen, der kunne hjælpe os. Og så skete miraklet. En ældre tyrkisk mand kom hen til os og begyndte at tale med os. Da han forstod vores situation, lejede han en bil og kørte os over grænsen og videre ind mod Athen. Vi kørte i fem-seks timer. Han lejede også et hotelværelse til os. Vi ved stadig ikke, hvem han var.

– I Athen fik vi kontakt med de menneskesmuglere, der skulle hjælpe os videre til Danmark. Min søster nåede at rejse til Danmark lige før lockdown, men jeg kom først seks-syv måneder senere, da Europa begyndte at åbne

op igen. Jeg kom med fly via Italien på et falsk britisk pas. Jeg var meget bange for, at politiet ville arrestere mig i lufthavnen, men heldigvis talte jeg engelsk, så det gik godt. Det lykkedes ikke min mor at komme til Europa. I dag er hun tilbage i Iran. Jeg tænker meget på hende hver dag, siger han og sænker stemmen.

Siden Pouya Ghatei kom til Danmark i august 2020, er dagene gået med at vente.

– I dag er jeg 29 år. Jeg har været flygtning i syv år. Syv år er en stor del af min ungdom. De år kommer ikke tilbage. Når jeg sammenligner mig med danske unge, er det ydmygende, at jeg ikke er kommet længere med mit liv. Skamfuldt. Jeg tror på, at jeg kan mange ting. Jeg er meget optaget af kunst og musik. Jeg tegner, maler, fotograferer og spiller guitar. Jeg har drømme. Jeg vil gerne rejse. Men det er svært at planlægge og være målrettet, når man ikke kender fremtiden. Det er som at vandre rundt i tæt tåge uden at vide, hvilken vej man skal gå.

Oprindeligt er Pouya Ghatei uddannet olieingeniør, men han nåede ikke at få sit eksamensbevis, inden han forlod Iran.

– Man skal have aftjent værnepligt, før man kan få eksamenspapirer fra et universitet. Det havde jeg ikke. I dag tror jeg ikke, at jeg kommer tilbage til mit fag. Jeg har glemt rigtig meget. Jeg vil hellere arbejde som tolk eller lærer. I Tyrkiet opdagede jeg, at jeg faktisk godt kan lide at undervise børn, siger han med et smil.

I Danmark går familien i kirke de fleste søndage og deltager i kirkelige aktiviteter i løbet af ugen. Pouya Ghatei bliver ofte bedt om at oversætte for andre iranere. Foruden farsi, engelsk og efterhånden en del dansk taler den sprogbegavede iraner også tyrkisk.

– Jeg kan godt lide at komme i forskellige kirker og vil gerne hjælpe. I dag ved jeg ikke helt, hvor jeg hører til. Jeg har brug for noget, der kan hjælpe mig med at komme tæt på Gud. Jeg leder nok stadig.

– Lige nu går min tro meget op og ned. Somme tider er jeg vred på Gud. Er det ikke nok, Gud? Men Guds timing er anderledes end vores. Jeg prøver at huske at være taknemmelig. I Danmark har jeg frihed til at tænke og tale. Det havde jeg ikke i Iran. Mange situationer er værre end min. Jeg har mange gange set Gud i mit liv. Gud er med mig. Derfor har jeg stadig håb. *BMF*

POUYA GHATEI

- Født i 1992 i Shiraz i Iran i en muslimsk familie.
- Uddannet olieingeniør og badmintontræner.
- Flygtede til Tyrkiet i 2015; søgte asyl i Danmark i 2020.
- Døbt i Tyrkiet i 2016.
- Bor på Jelling Asylcenter.

Iranere i Danmark

Alle af iransk herkomst: 22.895
Heraf danske statsborgere: 12.498
Heraf født i Danmark: 4.851

Danmarks Statistik 2022

امید [omid]: Håb (farsi)

Sponsorér en cyklist

Sponsorér bestyrelsesmedlem Abel Zemhret eller en anden cyklist og stöt Tværkulturelt Center.

Henover sommeren kører entusiastiske cyklister fra Eritrea, Iran, Irak, Syrien og DK sponsorløb i Århus, København og Nr. Løgum.

Læs mere på www.tvaerkulturelt-center.dk

Netbank: Reg.nr. 1551 Kontonr. 7707231 MobilePay: 78684

Nyt på tværs nr. 1 – marts 2022

Set fra Sjælsmark

Iransk kristen kurder har boet på udrejsecenter i fire år

Det småregner. Ehsan Alimoradi Mirhasari står og venter uden for Allerød Station på aftalt tid og sted. Da vi får øjenkontakt, lyser han op i et stort smil under hætten, der er trukket godt ned over ørerne. Siden den 30-årige kurder kom til Danmark som asylansøger i 2015, er det sjældent, at nogen har spurgt ind til hans tanker om livet og den ungdom, der pludselig forsvandt, da en husmenighed i Teheran, hvor han havde været med, blev angivet. På en nærliggende café fortæller han om sit liv. Det er historien om en ung afvist asylansøger, der ikke tør rejse hjem. Men det er også historien om et stærkt venskab på tværs af religion og om nyfundet kristentro.

Det hele gik meget hurtigt. Jeg ved ikke, hvem der angav mig. Men da politiet kom og spurgte efter mig i den huskirke, hvor jeg havde været nogle gange, vidste jeg, at det var alvor. "Du må ikke tage hjem," sagde mine venner. Jeg tog hen til min søster, og få dage senere kom jeg over grænsen til Tyrkiet. Jeg nåede ikke at sige farvel til mine forældre.

Jeg vidste godt, at huskirker er ulovlige i Iran. Men jeg ville gerne vide mere om kristendommen. I nogle år havde jeg haft en god ven, der var kristen armenier. Vi var soldater sammen. Jeg lagde mærke til, at han var anderledes. Han var altid parat til at hjælpe, når nogen havde problemer eller manglede penge. Også dem, han ikke kendte. Jeg undrede mig. Sådan gør man normalt ikke. Han hjalp også mig. En dag fortalte han, at han var kristen. Jeg blev nysgerrig. Vi snakkede meget, for jeg ville vide, hvorfor han gjorde så mange gode ting for andre.

Efter soldatertiden bevarede vi kontakten. Da jeg ikke havde arbejde, tilbød min ven, at jeg kunne arbejde i hans forældres café i Teheran. Det var mit første møde med en kristen familie. Hans forældre var meget venlige mod mig, selv om jeg ikke var kristen. Jeg kunne rigtig godt lide at arbejde der.

I Iran får man let problemer, hvis man ikke er muslim. Min familie er kurdere og yarsanier*. Regeringen respekterer ikke vores religion. De siger, at det ikke er Irans religion. Vi plejede at tage ud til hellige steder på bestemte dage for at bede og sætte mad frem. Jeg ved ikke så meget om vores religion. Som barn gjorde jeg bare ligesom de voksne. Vores religion var en del af vores identitet som kurdere. Vi har været yarsanier i mange generationer.

I skolen lærte vi om islam. Jeg respekterer alle menneskers ret til at have deres religion, men allerede som

barn vidste jeg, at islam ikke var for mig. Der var for megen tvang. Alle skulle bede på en bestemt måde. Min far sagde, at vi skulle gøre, som vi fik besked på i skolen. I Iran siger man ikke nej. Men jeg har altid haft en stærk trang til frihed. Jeg vil selv vælge. Men i militæret havde vi ikke noget valg. Hvis vi ikke gik i moskéen, blev vi straffet. I mit land kan en soldat ikke vælge sin religion.

Selv om mine forældre var bange for regeringen, gav de altid os børn stor frihed. "Det er dit liv," sagde min far til mig. Jeg fortalte ikke mine forældre, at jeg arbejdede i en kristen café for ikke at gøre dem urolige.

I caféen mødte jeg nogle, der kom i en armensk huskirke. En dag spurgte jeg, om jeg måtte komme med. Først sagde de nej – det var for farligt. Men senere sagde de ja, da de mærkede, at jeg virkelig gerne ville.

Det, jeg oplevede der, var helt nyt for mig. De kristne mødtes i et privat hjem, hvor de bad sammen. De talte om Jesus og om, at man skal hjælpe andre og ikke gøre noget dårligt. Jeg fik en meget god følelse i mit hjerte. De gav mig også en bibel, som jeg begyndte at læse på mit værelse efter arbejde. Jeg kan huske, at jeg læste den bøn, Jesus lærer sine disciple. Den talte til mit hjerte.

Jeg kom i huskirken i nogle måneder. Så var det slut. Da politiet kom og spurgte efter mig, sagde min vens far, at jeg ikke måtte komme på arbejde mere. Det var for farligt for både dem og mig. Min vens far hjalp mig med penge, så jeg kunne rejse. Han havde en ven, der boede tæt på grænsen til Tyrkiet. Vennen kørte mig over grænsen, og tre uger senere stod jeg i Danmark.

Jeg kendte ikke noget til Danmark. Dem, der havde fået penge for at hjælpe mig, bestemte hvor jeg skulle hen. Jeg fulgte bare med. En morgen klokken fem sejlede vi fra Tyrkiet til Grækenland. Vi var 57 personer i en lille båd. Det var helt mørkt. Havet var meget stort. Jeg kan ikke svømme og var meget bange. Vi kunne let være druknet alle sammen – mænd, kvinder og børn. Jeg vil aldrig glemme de timer. Ude på havet talte jeg meget med Gud. Klokken halv ni nåede vi frem til en lille græsk ø. Jeg sagde bare tak, Gud.

Fra Grækenland kom jeg videre op gennem Make-donien, Serbien, Ungarn, Østrig og Tyskland. Nogle gange gik vi i flere dage. Om natten sov vi på jorden i en skov. Fra Tyskland blev jeg kørt i bil til Danmark og sat af ved Sandholmleiren nord for København. "Du skal gå derhen. Det er et sted for flygtninge," sagde de til mig. Det var den 28. september 2015. Det år kom der rigtig mange flygtninge til Danmark.

De næste år boede jeg på forskellige asylcentre i Jylland og på Sjælland, indtil jeg i 2018 kom til Sjælsmark. Når jeg blev flyttet til et nyt center, spurgte jeg efter en

kirke. I 2017 blev jeg døbt i en frikirke i Haderslev. Det foregik udendørs i et lille bassin. Den dag følte jeg en stor frihed. Jeg havde fået et nyt liv. I Danmark behøvede jeg ikke længere at være bange for regeringen eller politiet. Jeg havde frihed til at tro på Jesus og gå hans vej. Hver dag takker jeg Gud for, at han har taget imod mig.

Jeg beder meget til Gud og læser i Bibelen. Når det er muligt, tager jeg i kirke om søndagen. Jeg kan godt lide at synge kristne sange. Ligesom min krop behøver mad, har min sjæl brug for ord fra Gud. Gud er min far. I kirken er jeg sammen med min far. Jeg taler med ham og siger tak til ham. I kirken er vi som en familie. Når jeg kommer ind i en kirke, er det som at få livet igen.

Somme tider har mine tanker meget travlt. Jeg tænker og tænker. Men jeg har ikke mistet håbet. Selv om min situation er meget dårlig, ved jeg, at Gud ser mig. Derfor er jeg ikke bange.

På et udrejsecenter har man meldepligt hos politiet tre gange om ugen. Jeg skal skrive under på, at jeg stadig er her. En gang om måneden skal jeg til samtale hos Hjemrejsestyrelsen. "Vil du rejse hjem," spørger de. "Nej, jeg kan ikke rejse hjem," siger jeg. "Nå," siger de. Det samme hver gang. Efterhånden kender vi hinanden.

Dagene er lange. Jeg må ikke arbejde og ikke have praktik. Jeg må ikke lave mad. Somme tider hjælper jeg venner med forskellige ting. Jeg vil gerne være aktiv og

“ Jeg er ikke alene. Min Gud er sammen med mig i Sjælsmark.

*Ehsan Alimoradi Mirhasari
Asylansøger*

Nyt om navne

Biak Chin Par Lian (Chin Chin) er ansat som migrantkonsulent i Haderslev Stift i et barselsvikariat fra februar 2022. Chin Chin er 37 år og kom til Danmark som FN-kvoteflygtning i 2004 fra Myanmar. Hun er uddannet sygeplejerske med en kandidatuddannelse i diakoni fra Aarhus Universitet og bor i Ølgod sammen med sin mand Lian og familiens tre drenge. Hun er medlem af Chin Bethel Church i Skjern, sidder i landsledelsen for Baptistkirken i Danmark og er uddannet MindSpring træner i Dansk Flygtningehjælp. Chin Chin modtog Tværkulturelt Centers integrationspris i 2010. – "Jeg er spændt på, hvad jeg går ind til. Jeg kommer fra en praktisk verden og ser meget mig selv som en brobygger. Jeg er god til at skabe kontakt mellem mennesker. Det ser jeg frem til at bruge i mit arbejde i Haderslev Stift," siger hun.

Kender du en udlænding, som ...

- er interesseret i kristendom?
 - ønsker at blive bedre til dansk?
 - vil lære mere om det danske samfund?
 - vil være sammen med ca. 50 kristne danske unge i 5 mdr?
- Så er vores integrationslinje måske noget!

Tolkning til farsi

Luthersk Missions Højskole

Forstander Henrik Nymann Eriksen
Tlf.: 48 26 07 66 – www.lmh.dk
Lærer på integrationslinjen: Kirsten Munk
Undervisning på farsi for iranere

bruge min krop. Om natten har jeg svært ved at sove. Ofte er klokken fire eller fem, inden jeg falder i søvn.

Jeg drømmer om en dag at få et normalt liv med arbejde, familie og kirke. Men lige nu kan jeg ikke gøre andet end at vente. Selvfølgelig håber jeg, at min asylsag bliver genåbnet. Men det vigtigste er, at jeg ikke er alene. Min Gud er sammen med mig i Sjælsmark. Han kender fremtiden.

Fortalt til BMF

* Yarsani/Yari: Kurdisk monoteistisk religion stiftet i 1400-tallet af Sultan Sohak.

EHSAN ALIMORADI MIRHASARI

- Født 1992 i Kerend Gharb i provinsen Kermansha i Iran som den yngste af otte søskende.
- Opvokset i en kurdisk familie.
- Tidligere soldat; har arbejdet i en kristen café i Teheran.
- Søgte asyl i Danmark i 2015; fik afslag i 2018.
- Bor på Udrejsecenter Sjælsmark.

Jeg fulgte min drøm

Burmesisk ingeniørstuderende bygger bro mellem generationer

Adressen er et kollegium på Nybrovej i Lyngby. Her har Nu Chin Sung i tre år delt hverdag med danske studerende, siden hun begyndte at læse til diplomingeniør på DTU. Når hun om 10 måneder tager afsluttende eksamen, er det en livsdrøm, der går i opfyldelse.

– Som barn drømte jeg om at blive ingeniør. En ingeniør kan bygge noget, udvikle og lave forandringer. Men jeg turde ikke tro på min drøm. I Burma er det kun de rige, der kan nå deres mål, forklarer hun.

I dag er den 24-årige ingeniørstuderende tæt på målet og håber, at hendes historie kan inspirere andre unge, der vokser op mellem flere kulturer. For hun kender territoriet og ved, at det kan være både ensomt og krævende at skulle finde vej alene.

Selv kom hun til Danmark gennem familiesammenføring for 11 år siden sammen med sin mor og fem søskende. Hendes far var flygtet fra militærdiktaturet i Burma i 2006, og efter tre år i Malaysia blev han genbosat i Danmark som FN-kvoteflygtning og boede nu i Ribe. Hun husker tydeligt den juledag i 2011, da familien landede i Billund Lufthavn.

– Vi blev modtaget af min far og hans bror, der også bor i Danmark. Jeg var 14 år og havde ikke set min far i fem år. Min lillebror kunne ikke genkende ham. ”Du er ikke min far,” sagde han! Det var hårdt for min far.

– I Danmark skulle vi lære alt forfra. Kommunen gav os et rækkehus, men køkkenudstyr, badeværelsesudstyr, vandhaner – vi kendte ikke noget af det. De første år gik min søster og jeg i modtageklasse. Derefter kom jeg to år på efterskole for at lære dansk. Selvfølgelig var det svært. Alt var jo anderledes – selv maden. Jeg var ikke vant til at spise rugbrød og kartofler. Men det var to fantastiske år, hvor jeg fik nogle rigtig gode venner, som jeg stadig har kontakt med.

Det var en efterskolelærer, der gav den burmesiske teenagepige mod til at følge sin drøm.

– Han spurgte, hvad jeg allerhelst ville, hvis jeg ikke skulle tænke på, om mit danske sprog var godt nok. Jeg ville tage HTX og læse til ingeniør. ”Så er det jo det, du skal. Jeg tror på dig,” sagde han. Han gav mig troen på, at jeg kunne nå mit mål.

Selv om mange i det burmesiske eksilmiljø var skeptiske, bakkede forældrene hende op.

– Gå efter din drøm, sagde de, selv om de ikke kendte noget til det danske uddannelsessystem. Dengang var der ingen andre chinpiger, der læste til ingeniør. Ingen i min familie har den slags uddannelse. Mens jeg læste HTX, blev jeg nødt til at flytte hjemmefra for at få ro til at studere. Det tog et stykke tid, før mine forældre sagde ja. Men jeg blev ved at forklare, og til sidst forstod de.

Voksede op med kirken

Den kristne tro har altid været en naturlig del af Nu Chin Sungs liv. I Burma voksede hun op med søndagskole og kirkegang hver søndag.

– Min familie er meget troende. Når min farmor og farfar samlede familien til jul og påske til kæmpe festmåltider, bad de altid for os alle sammen og velsignede os. Jeg er blevet velsignet rigtig mange gange.

I Danmark er familien medlemmer af Chin Baptist Church i Esbjerg, der holder gudstjenester i Kvaglund.

– De første år havde vi ikke bil. Vi boede i Ribe og skulle med toget for at komme i kirke. Billetterne kostede mange penge, men min far sagde altid, at man ikke bare kan blive hjemme om søndagen, hvis man er rask. Vi gik i søndagsskole og ungdomsklub og sang også i kor.

Nu Chin Sung er ikke i tvivl om, at den kristne tro har påvirket hende positivt.

Hun er kun 24 år, men både geografisk og mentalt har hendes livsrejse været længere end de flestes. Nu Chin Sung voksede op i en bjerglandsby i den kristne delstat Chin i Myanmar (tidligere Burma) i Sydøstasien, hvor forældrene dyrkede kaffebønner. I dag læser hun til diplomingeniør i byggeri og infrastruktur på Danmarks Tekniske Universitet (DTU) i Lyngby og bruger fritiden på kirkeligt og kulturelt foreningsarbejde blandt eksilburmesere. Med sine personlige erfaringer og faglige viden vil hun gerne støtte andre unge, der vokser op mellem to kulturer i Danmark.

– Vores forældre har været gode til at vejlede os og vise os vejen. I vores familie beder vi altid, inden vi spiser, og før vi går i seng. Det er jeg ikke så god til, når jeg er alene, men det betyder ikke, at jeg har mistet troen. Det, der i dag bringer mig tættere på Gud, er at lytte til lovsange. Så synger jeg med og beder inde i mig selv.

– Jeg håber virkelig, at de unge, der vokser op her, vil bevare deres kristne tro. Jeg tror på de unge. Men de ældre bliver nødt til at give de unge mere indflydelse og ansvar i kirken. Ellers synes de unge ikke, at kirken er værd at bruge tid på.

Generation gap

Selv bruger hun megen tid på at bygge bro mellem første og anden generation gennem foreningsarbejde i Chin Community Denmark.

– Børnene skal kende vores kultur og historie og lære vores sprog. Vi laver forskellige aktiviteter for de unge og samler forældre og børn til dialogseminarer. Vi står med et *generation gap*, der giver mange konflikter. Forældrene kommer jo fra et samfund, hvor der er enorm respekt for de ældre, og hvor de ældre altid har ret. I Danmark skal de lære at respektere børnene og lytte til dem, når de siger deres mening. Mange forældre kan ikke følge med. Og børnene har svært ved at forstå deres forældre.

– Mine forældre har lært rigtig mange ting. Men også for dem tager det tid. Jeg er stolt af mine forældre. I vores familie er der ikke mande- og kvinderoller. Min far vasker tøj og støvsuger, og i dag er han bedre til at lave mad end min mor. Mine forældre viser os kærlighed gennem den måde, de taler til hinanden på og respekterer hinanden. Når de går tur, går de hånd i hånd. Det gør man altså ikke i Burma. De er ligesom teenagere, der lige er blevet forelsket!

– Jeg har altid forsøgt at være ærlig over for mine forældre og sige min mening. Det kan godt skabe konflikter, men jeg kan se, at mine yngre søskende har færre konflikter, end jeg havde. I vores familie er det stadig mig, der er mellemperson og forklarer for mine forældre. Og så minder jeg mine søskende om, at vores forældre har været gennem mange ting, og at de prøver deres bedste.

I dag ser Nu Chin Sung meget af sin mor i sig selv. Ligesom sin mor giver hun ikke op.

– Min mor har altid været min rollemodel og min største støtte – også i Burma. Hun er den stærkeste kvinde, jeg kender. Hun prøver virkelig at forstå. Hun glemmer aldrig at takke Gud og velsigne sine børn. Når

jeg skal til eksamen, ringer hun og spørger, om vi ikke lige skal bede en bøn over telefonen. Jeg er utrolig taknemmelig for, at jeg har troende forældre, der velsigner mig og beder for mig hver eneste dag.

Hjælper hinanden

En af de vigtigste værdier, som Nu Chin Sung gerne vil give videre til næste generation, er det særlige sammenhold, som kendetegner chinmiljøet.

– Vi står sammen og hjælper hinanden, når en person har det svært. Vi er meget bevidste om, at vi hele tiden er en del af noget større. Det er et fællesskab, som rækker ud over familien. Sådan er det både i kirken og i vores kulturforeninger.

Siden 2019 har Nu Chin Sung haft en kæreste. Han er uddannet tømrer og chin som hun selv. Parret mødte hinanden i chinmenigheden i Esbjerg men er endnu ikke officielt forlovede. Det bliver de først den dag, hvor kærestens forældre beder hendes forældre om lov til, at de kan gifte sig.

– Det er en meget anderledes måde end i Danmark, men jeg synes, det er så flot! Det er sådan, man traditionelt bliver gift i vores kultur. Man gifter sig jo ikke bare med en enkeltperson men med en familie. Og min familie har for længst accepteret mit valg.

– Unge som mig, der er vokset op i Burma, vil altid stå mellem to kulturer. Vi kan ikke integrere os hundrede procent noget sted. Men vi kan bygge broer, fordi vi forstår begge kulturer. Jeg håber, at jeg kan være et godt forbillede. At nogle vil sige: ”Se der, hun gør det godt!”

“Jeg har altid forsøgt at være ærlig over for mine forældre og sige min mening.”

Nu Chin Sung, ingeniørstuderende

Fremtid i Danmark

Da Nu Chin Sung bliver spurgt, om hun i dag oplever sig selv mest som dansker eller som burmeser, ler hun.

– Jeg er mest burmeser. Det vil jeg altid være. Jeg spiser stadig helst ris hver dag, siger hun og griner.

– En dag vil jeg gerne tilbage til Burma – ikke for at bo, men for at bruge min uddannelse til at udvikle og forbedre det land, jeg kommer fra. Jeg har stadig ikke permanent opholdstilladelse i Danmark. Sidste gang fik jeg kun ét års forlængelse – med henblik på midlertidigt ophold. Det er jo lidt latterligt efter 11 år. Det er, som om det danske system helst vil have os ud med det samme. Men jeg håber stadig, at vi kan blive i Danmark og en dag få dansk statsborgerskab. Det er min drøm. For vores fremtid er jo i Danmark. **BMF**

Burmesere i Danmark

Alle af burmesisk oprindelse: 2.666

Heraf danske statsborgere: 374

Født i Danmark: 800

Danmarks Statistik 2022

”Unge som mig, der er vokset op i Burma, vil altid stå mellem to kulturer.”

Nu Chin Sung, ingeniørstuderende

Fotos: BMF

Kudstjenester og messer	Emmanuel Evangeliske Kirke, L.M. Nansensgade, Daniel Hailu Larsen, tlf. 3116 4347	Kroatisk	Kolding/Kbh	Skt. Mich. Kirke, Antio Kukić, 6016 6516/Jesu Hjerter Kirke, Tomislav Cvetko, 2178 0671 (K)
Amharisk	København	Litaisk	København	Jesu Hjerter Kirke, Niels Engelbrecht, tlf. 3054 2118 (K)
		Makedonsk	København	Skt. Kliment Ohridski, Mariendals Kirke, Pece Dimitrijević, tlf. 4031 1068
Arabisks/assyrisk	Aarhus	Malayalam	Hellerup	Malankara Syrian Orthodox Church, F. Eldhouse, 5299 8210
Arabisk	Brønderslev	Nepalesisk	Brovst/Kbh./Ølstykke	Bornholm Kirchner, 26841468/Arjun Ghatani, 2995 3108/Mon Maya Rai, 42346939
	København	Norsk	København	Kong Haakons Kirke, Pål Kristian Balstad, tlf. 3035 4151 (L)
	Tåstrup	Polsk	Esbjerg/Haderslev/Sønderborg	Skt. Nikolaj Kirke, Jacek Aniszewski, tlf. 5028 9148 (K)
Armensk	Aarhus		Helsingør/Hvidovre	Skt. Vincent Kirke, Andrzej Papuga, tlf. 2818 4725 / Piotr Grzeskiewicz, tlf. 5028 9315 (K)
	Kbh./Odense		Herning	Skt. Vincent Kirke, Wencyslaw Barwinski, tlf. 9712 4382 (K)
Assyrisk	Aarhus/Kolding/ Aabenraa	Rumænsk	København/Brønshøj/Taastrup	Sankt Annæ Kirke, pater Slawomir Romanowski, tlf. 5026 3554 (K)
	Tilst		Nyk. F./Næstved/Odense	Julian Bodnar, tlf. 5572 0985 / Skt. Albani Kirke, Jacek Aniszewski, tlf. 5028 9148 (K)
Burmesisk	Aarhus		Aalborg/Aarhus	Pater Herbert Krawczyk, tlf. 8730 7042 (K)
Burmesisk/Chin	Esbjerg, Odense, Kalundborg		Agerbæk	Rumænsk-ortodoks menighed, Agerbæk gk, Missionshus, Claudio Ceteras, tlf. 5346 4432
	Frederikshavn, Hjørring, Søby, Skjern, Esbjerg, Ringø, Rønne		Horsens	Rumænsk-ortodoks menighed, Geort Mathias, tlf. 9140 0758
	Emmanuel Cinzeth, tlf. 4844 2908 / Moses La Bawl Peng, tlf. 6183 8478 (B)		Iservad	Rumænsk-ortodoks menighed, Preot Silviu Casian, tlf. 5013 5069
Burmesisk/ Kachin	Flere byer		København	Nordvestkirken, Benjamin Tecsa, tlf. 2989 9508 (B)
Dansk (da./fransk.)	Amager			Rum.-ort. menighed, Mariakirken, Michael Radu, tlf. +46 4013 4654 (Lucca: tlf. 2256 4354)
Engelsk	Albertslund		Odense, Tølløse	Rumænsk-ortodoks menighed, Mihai Hornicar, tlf. 5665 1703
	Avedøre		Ørdrup, Bornholm, Nyk. F.	Rumænsk-ortodoks menighed, Skt. Andreas Kirke, Fr. Octavian, tlf. 5360 8218
	Brøndby		Sønderborg	Rumænsk-ortodoks menighed, Christianskirken, Leon Jacob, tlf. 2796 7869
	Brøndby Strand		Ulbjerg (Viborg)/Vejlø	Rum.-ort. menighed, Adrian Chitulescu, 9175 9185 / Marcel Coisin, tlf. 9162 2395
	Esbjerg		Tårns (Vendsyssel)	Rumænsk-ortodoks menighed, egen kirke, Ludmila Bighiu, tlf. 2155 8479
	Gellerup	Russisk	Aarhus/Vitten	Klosterkirken, J. Samsing, tlf. 8616 7119 / Vitten Kirke, Preot M. R. Craciunescu, tlf. 7132 0215
(eng./dansk)	Haderslev	Rus./Kirkeslav./Da. Kirkeslavonsk	København	Anja Makouskaya, tlf. 6076 7707 (P)
	Herlev		Hobro	Russisk-ortodoks menighed, Taras Daniluk, tlf. 5190 0791
	Herlev		København	Skt. Alexander Nevskij's Ortodokse Kirke, Sergij Plekhov, tlf. 3313 6046
	Holstebro		Kbh./Odense/Baagø	Russisk-ort. menighed, Bavnøhøj Kirke/Odense Domkirke, Sergij Bondarev, tlf. 5164 7057
	Horsens	Serbisk	Brønderslev	Baptistkirken, Benjamin Nadi, tlf. 9890 0002 / 4041 7344 (K)
	Hvidovre		København/Odense	Bavnehøj Kirke, Aleksandar Samardzic, 2151 1304 / Skt. Hans Kirke, Vera Stanic 2646 0074
	Ishøj		Silkeborg	Zeljko Savic, tlf. 2972 5966 / Aleksandar Samardzic, tlf. 2151 1304
(eng./dansk)	Kolding	Spansk	København	Iglesia Latina de Copenhague, Marcelo Mora, tlf. 3011 1233 (P)
	København	Spansk/Portugisisk	Charlottenlund	Iglesia Bautista de Haba Hispana, LM/Nansensgade, D. Fernandez, tlf. 3331 0941 (B)
			København	Skt. Andreas Kirke, Marcos Romero Bernus, 2885 2517 (K)
				Latino-fællesskab, Kirken i Kulturcenteret, pastor Victor Villaruel, tlf. 3531 0010
				Skt. Ansgar Kirke, Marcos Romero Bernus, tlf. 2885 2517 (K)
				Pinsekirken, Alberto Orlando Malisani, tlf. 2276 9195 (P)
				Vor Frue Kirke, Guilda Suarez, 2374 1940 (K)
		Svensk	København	Svenska Gustafskyrkan, Thomas Stoor, tlf. 3315 5458 (L)
		Swahili/Dansk	Odense	Elohim Church (congolesisk), Vollsmose Kirke, tlf. 7132 2239
			Nørresundby	Horeb Pentecostal Church, Masudi Herman, tlf. 9144 78 61 (P)
		Swahili/eng.	Skanderborg	International Evangelisk Menighed, Matoleyu Birunga, tlf. 9165 3699
			Skive	Living Water Church, Egeris Kirke, Bienvenue Byamungu, tlf. 6197 7119
		Tamilsk	Frederikshavn, Herning, Holstebro, Horsens, Løvmø, Randers, Vejle, Aalborg, Aarhus	Edmund Reginald Savinipillai, tlf. 9143 4645 (K) / Kolding, Næstved, Svendborg, Aabenraa: Alren Soosapillai, tlf. 2814 1970 (K)
			Fredericia	Apostolsk Kirke, Printtans Mathews, tlf. 7594 1150 (Ap)
			Grindsted, Horsens, Vejle	Dharsan Savarimuthu, tlf. 3149 3635
			Herning	Smyrna Tamil Church, pastor Jayarajan Vyrapipillai, tlf. 9721 5023 / 2342 9987
			Herlev, Holbæk/Holstebro	Enok Aruthavaraj, tlf. 4916 3345 / Sudhakaran Kathiresu, tlf. 2334 5557 (B)
			Odense/Øre	Baptistkirken, Samuel Banasubramaniam, tlf. 4221 5446
			Sønderborg	Nava Arumugam, tlf. 7465 3941
	Kbh./Odense/Aarhus	Thai	Aalborg	Almighty God's Church, Christu F. Nadadam, tlf. 9813 8758 (Ap.)
	Kbh./Lyngby	Tigrinya	København	Thai Menighed, Kirken i Kulturcenteret, Apam Muivad, apam@outlook.dk (P)
			Kbh./Aarhus/Andre byer	Eritreansk-ortodokse menigheder. Yohannes Teclu, tlf. 5048 4573 / Amete Yohannes, 6073 0618
			Kbh./Aarhus	Bethel Chr. Fell., Kingos Kirke/Aarhus Citykirken/Valgmenighed, Josef Keleta, tlf. 2093 4125 (P)
			Kbh./Aarhus	ALIVE-Kirken, Russom Tesfamariam Mengisha, tlf. 4257 8887
		Tyrkisk	København	Tyrkisk Kirkefællesskab,

TIL KALENDEREN

Forårskonference og repræsentantskabsmøde

Hovedtalere: Sara Afshari og Olu Robbin-Coker
København d. 18.-19. marts 2022

Prayer for the Nation

Vor Frue Kirke, København
St. Bededag d. 13. maj kl. 14

InspirationsDage for præster/ledere i migrant- menigheder og danske menigheder

Brogården, Middelfart,
11.-13. august

Efterårskonference

Aarhus d. 11.- 13. november

Tværkulturelle sommerlejr

Børkop Højskole
11.-15. juli

Djurslands Efterskole
d. 12.-15. juli (farsi)

Hestlund Efterskole
4.-8. juli

Hillerød (LMH)
3.-7. juli og 7.-11. juli (farsi)

Hørby Efterskole
27. juni-1. juli

Løgumkloster Efterskole
11.-15. juli

Arabisk sommerkonference
12.-14. aug.

Tværkulturelt Center · tlf. 3536 6535
www.tvaerkulturelt-center.dk/kalendarium

FESTKALENDER

1. marts	Muhammeds himmelfart (<i>Lailat al-Miraj</i>)	Muslimer
1. marts	Shivas nat (<i>Maha Shivaratri</i>)	Hinduer
2. marts	Askeonsdag (<i>første dag i påskefasten</i>)	Kristne (prot., ang., kat.)
6. marts - 23. april	Påskefasten	Ortodokse kristne
20. marts	Persisk nytår (<i>Nowruz</i>)	Iranere, afghanere, kurdere o.a.
3. april	Ramadan: Fastemånedens begynder	Muslimer
10. april	Palmesøndag	Kristne (prot., ang., kat.)
10. april	Ramas fødselsdag (<i>Ram Navami</i>)	Hinduer
14. april	Hindi/tamilsk nytår (<i>Vaisaki</i>)	Hinduer
14.-15. april	Skærtorsdag/Langfredag	Kristne (prot., ang., kat.)
15.–23. april	Påske (Pesach)	Jøder
16. april	Buddhistisk nytår (<i>Therevada nytår/thailændere o.a.</i>)	Buddhister
17. april	Palmesøndag	Ortodokse kristne
17.- 18. april	Påske	Kristne (prot., ang., kat.)
21.-22. april	Storetorsdag/Storefredag	Ortodokse kristne
24. april	Påskesøndag	Ortodokse kristne
2. maj	Fest ved fastens afslutning (<i>Eid al-Fitr</i>)	Muslimer
13. maj	Bededag	Danmark
16. maj (27. maj)	Buddhas fødselsdag	Buddhister
26. maj	Kristi Himmelfart	Kristne (prot., ang., kat.)

Indberetning af gavebeløb og CPR-nummer

Tværkulturelt Center skal indberette gavebeløb og CPR-nummer, hvis givener ønsker skattefradrag for beløbet. Oplys derfor venligst CPR-nummer, når du giver en gave til Tværkulturelt Center.

FLUGT OG LIVSKVALITET

TRO OVER GRÆNSER

FREDAG d. 18. marts

- 11.45 Frokost
- 12.30 **Åbningsgudstjeneste** i Fredens Kirke
Niels Nymann Eriksen, sogne- og indv.præst
- 13.15 **Flugt, migration og livskvalitet**
Olu Robbin-Coker, psykolog (DK/Sierra Leone). Respons: Sara Afshari, phd
- 15.00-18.00 **Repræsentantskabsmøde**
- 15.00-17.30 **Forum for ikke-delegerede**
- Det gode liv: Redskaber til livsmestring i et nyt land** *Olu Robbin-Coker og Sara Afshari*
- 18.30 Aftensmad
- 19.30 **Årets Krus – Årets Knus 2022**
Præsentation af årets prismodtager
- 20.00 **Aftencafé: Troens veje – en personlig rejse ind i den kristne tro i præstestyrets Iran**
Niels Nymann Eriksen interviewer Sara Afshari
- 20.45 **Aftensang** i Fredens Kirke
Pastor Timothy Stewart, Int. Church of Cphgn.

LØRDAG d. 19. marts

- 9.15 **Morgenbøn** i Fredens Kirke
Naser Rezaei, menighedsleder (Aarhus/Iran)
- 9.45 **Derfor konverterer iranere – og sådan er det gået dem** *Sara Afshari, phd*
- 10.45 Te/kaffe
- 11.15 **Det gode liv: Tro og livskvalitet**
Tre flygtninge fortæller *Josef Keleta (Aarhus/Eritrea), Ahmad Omid (Helsingør/Iran) og Merna Yousef (Gentofte/Irak)*
- 12.30 Frokost
- 13.45 **Nowruz i ord og toner**
Shohreh Sharzad, daff, og Asylkoret Omid m.fl.
- 14.15 **Ensomhedens psykologi: Når glæden har trange kår** *Olu Robbin-Coker, psykolog*
- 15.15 Te/kaffe
- 15.45 **Til liv og glæde** *Ordstyrer: Abel Zemhret*
Musikalsk rejse: Jinyu Ling, kinesisk violin
Cafésamtale: Sara Afshari og Olu Robbin-Coker
- 16.30 Afslutning

PRAKTISKE OPLYSNINGER

Konferencen finder sted i Fredens Kirke, Ryesgade 68, 2100 København Ø. Tolkning til/fra dansk/engelsk/farsi. Konferenceafgift: 400 kr.

HOVEDTALERE

Olu Robbin-Coker er autoriseret psykolog med speciale i stress management. Han er født i Sierra Leone og bor i Holstebro.

Sara Afshari har en phd i Media, Religion and Culture fra Edinburgh University. Hun er født i Iran og bor i UK.

Niels Nymann Eriksen er sogne- og indvandrerpræst i Apostelkirken på Vesterbro.

“ Mere end gæstfrihed

Kirkerne i Irland har i mange år budt flygtninge og migranter velkommen. Men der er forskel på at sige velkommen og at inkludere. Det er forskellen mellem at lade gæster spise middag sammen med os i vores hjem, og at lade dem flytte rundt på møblerne og være med til at bestemme farven på væggene. Hvis kirken skal være et hjem for alle, må vi bevæge os fra gæstfrihed til inkludering.”
Sahr Yambasu, phd, præsident i Metodistkirken i Irland

Nowruz mubarak

Iransk menighed i Aarhus fejrer persisk nytår

Nowruz mubarak: Godt nytår (farsi/persisk)

Søndag den 20. marts klokken 16.33 dansk tid er det årsskifte ifølge den persiske kalender. Den dag fejrer Danmarks godt 22.000 iranere og 20.000 afghanere det persiske nytår Nowruz, der betyder ny dag på farsi. Persisk nytår kan føres 3.000 år tilbage og fejres ved forårsjævndøgn, når dagene igen bliver længere. Også i den farsisprogede menighed Immanuel i Aarhus fejrer man nytåret, fortæller menighedens leder Naser Rezaei.

– I år falder Nowruz på en søndag, så til gudstjenesten dækker vi et traditionelt Nowruz bord*, hvor der skal være mindst syv ting, der begynder med det persiske bogstav sin og symboliserer nyt liv og en ny begyndelse. Det kan for eksempel være æbler, rosenvand, mynte, hvede, noget grønt, stearinlys, pyntede æg eller hyacinter. Vi takker Gud for året, der gik, og ønsker hinanden Guds velsignelse over det nye år. Den dag vil prædikenen nok handle om, at vi i Kristus har fået et nyt håb og en ny begyndelse. Et andet vigtigt tema er forsoning. Året er omme, og alt er nyt. Derfor søger man forsoning med sine familiemedlemmer, eller allermindst ringer man og ønsker hinanden godt nytår.

– Da jeg var barn i Iran, var nytåret noget, vi virkelig glædede os til. Vi havde fri fra skole i 13 dage, og den første dag samledes hele familien og spiste Nowruz middag med forskellige traditionelle retter. Når året skiftede, rejste vi os og ønskede hinanden godt nytår. Nu kom et nyt år med glæde og håb. Til nytår skulle alt være nyt. Man tog nyt tøj på, og de ældre gav gaver til børnene og måske nyprintede pengesedler. Familierne gik på besøg hos hinanden. Det var meget hyggeligt. Her i Danmark er det anderledes, men vi prøver stadig at skabe en glad stemning i menigheden. Før pandemien plejede vi også at spise sammen, men det venter vi med til næste år.

Nowruz mobarak!

* Haft-Sin bord: Traditionelt persisk nytårsbord, der symbolsk repræsenterer det gode, man ønsker for det kommende år som kærlighed, sundhed og velstand. Nowruz fejres på tværs af religioner.

Foto: Majken Rokni

Trampolinhus flytter ind i kirke

Weekend Trampolinhuset er et københavnsk medborgerhus for asylansøgere og flygtninge. Siden februar har aktiviteterne været henlagt til Apostelkirken på Vesterbro, hvor der er åbent fredag og søndag kl. 14-20. Blandt populære tilbud er sprogundervisning, kvinde- og børneklub, café og rådgivning.

Sogne- og indvandrerpræst Niels Nymann Eriksen glæder sig over det nye samarbejde. "Jeg har længe næret stor beundring for Trampolinhusets arbejde. At være under samme tag er oplagt for os, da en del af vores egen menighed tidligere har haft deres gang i Trampolinhuset. Vi ser frem til, at kirken kan blive et sted, hvor flygtninge og asylansøgere kan hænge ud, og hvor de, der kommer til gudstjenesten om søndagen, kan blive og deltage i de forskellige aktiviteter," siger sognepræsten.

Gudstjenester på tyrkisk

I efteråret begyndte en gruppe tyrkisktalende at samles til minigudstjenester på tyrkisk i missionshuset Bethesda i København. Bag det nystartede kirkefællesskab står evangelist Anker Nielsen og Emrah Yildirim, der er født og opvokset i Tyrkiet og i dag dansk gift og bosat i Danmark. "Vi ønskede os et sted, hvor tyrkisktalende, der er nysgerrige efter at vide mere om Jesus og kristendommen, kan komme og se, hvordan kristne holder gudstjeneste, og blive en del af et kristent fællesskab på deres eget sprog," fortæller Anker Nielsen. Tyrkiet er i dag overvejende muslimsk, men landet huser flere gamle kristne trossamfund – heriblandt armeniere, syrisk-ortodokse, græsk-ortodokse og katolikker. Der findes kun ganske få protestantiske kristne.

Danske deltagere er meget velkomne.

Mød præster og ledere fra Danmarks migrantmenigheder

Hovedtaler: John Proctor
Cambridge

Brogården, Middelfart
11.-13. august 2022

InspirationsDage for migrantpræster

Mere info: Kontakt Tværkulturelt Center

I en nyrenoveret murstensvilla på en stille sidevej i Trige ved Aarhus tager Josef Keleta imod med kaffe og dansk frokostbord. Den tidligere buschauffør fortæller med et smil, at han og hustruen om fire år kan fejre guldbrillup. Men det betyder ikke, at arbejdslivet er lagt på hylden. For selv om familien, der kom til Danmark som krigsflygtninge i midten af firserne, i dag tæller fire voksne børn og fem børnebørn, føler den 66-årige dansk-eritreaner sig ikke gammel. Da han gik på efterløn i 2019, blev han ordineret som præst i Citykirken i Aarhus som leder af det eritreanske fællesskab Bethel Church Denmark.

Buschauffør blev præst

At tjene Gud er en hjertesag

Hver dag takker han Gud for et godt helbred. Josef Keleta er rask og rørig og har ingen planer om at nyde sit otium i den sorte læderstol ved vinduet med udsigt til den nyanlagte villahave. I dag arbejder den 66-årige tidligere buschauffør på fuld tid som ulønnet præst i det eritreanske kirkefællesskab Bethel Church Denmark, der har rødder i pinsekirken og i dag har grupper i otte byer. Det giver omfattende rejsevirksomhed foruden online bibelundervisning, alfakurser og løbende kontakt med menighedsmedlemmer på sociale medier.

– Jeg er glad og taknemmelig for, at Gud vil bruge mig. Jeg tjener Gud. Det er min hjertesag. Siden 2015, da der kom rigtig mange nye flygtninge til Danmark, er vores menighed vokset fra omkring 20 personer til ca. 150 inden corona. Mange kommer fra en kulturkristen baggrund. I Danmark har de haft en ny erfaring af Jesus og søger efter andre, der har oplevet det samme. Inden corona mødtes vi en weekend om måneden til bibelundervisning, bøn og lovsang. Under corona holdt vi sammen online. Nu er vi så småt begyndt at mødes igen fysisk, fortæller Josef Keleta, der sidste år afsluttede en diplomuddannelse i bibelsk teologi fra Bethel Bible College i London, hvor der udbydes kurser på modersmålet tigrinya. Inden for de næste par år håber han at afslutte en bachelor.

– Viden er vigtig. Jeg læser rigtig meget. Jeg har Jesus og troen i mit hjerte, men som præst har jeg brug for at vide mere, når jeg underviser og forkynder. Jesus siger, at det er sandheden, der sætter os fri.

Præstesøn og soldat

Da Josef Keleta blev født i 1956 i en landsby 90 kilometer fra hovedstaden Asmara i Eritrea på Afrikas Horn, lå det ikke i kortene, at sønnen, der var den femte i en søskendeflok på otte, en dag ville blive præst i en pinsemenighed. Faren var landmand og samtidig præst i den ortodokse kirke.

– Selvfølgelig troede jeg på Gud. Til højtiderne gik vi i kirke hele familien, og hver morgen så jeg min far læse i Bibelen på vores kirkesprog geez. Han bad også bordbøn og aftenbøn. Men der var ingen søndagsskole i vores by, og kristendommen blev aldrig personlig for mig, forklarer Josef Keleta, der som teenager sluttede sig til det væbnede oprør mod Etiopien, der i 1961 havde annekteret Eritrea som etiopisk provins.

– Min generation voksede op med krigen. Folk forsvandt. Landsbyer blev brændt af. Jeg følte, at jeg måtte kæmpe for mit land. Da jeg var 18 år, blev jeg undergrundsmedlem af en oprørsbevægelse. De følgende år deltog jeg også i kamphandlinger. Det var en helt anden ungdom. Mange af mine venner mistede livet. Men efterhånden begyndte flere oprørsbevægelser at bekriige hinanden. Der skete mange ting. Det gør ondt at tænke på, siger han.

Genfandt troen

De eritreanske oprørsbevægelser var inspireret af Sovjetunionen og den kommunistiske ideologi. Det kom til at påvirke Josef Keletas forhold til religion langt ind i voksenlivet.

– Vi lærte, at religion er menneskeskabt. Gud fandtes ikke. I mig selv troede jeg nok stadig på Gud, men jeg havde aldrig læst Bibelen. Åndeligt var jeg tom inde i og mistede interessen for religion.

– Heldigvis havde min kone det ikke på samme måde. Hun har altid haft tro – både i Eritrea og i Danmark. Krigen tog ikke troen fra hende. De første år i Danmark kom hun i den katolske kirke. Da vores børn skulle konfirmeres, fik vi kontakt med den lokale folkekirke og valgte, at de skulle konfirmeres der. Min kone begyndte at komme til gudstjenesterne, men da en veninde inviterede hende med i pinsekirken (Citykirken), opdagede hun, at deres måde at være kirke på svarede mere til hendes længsel.

Først efter 15 år i Danmark genfandt Josef Keleta den kristne tro.

– En nat havde jeg en drøm, der gjorde det klart for mig, at jeg skulle gå med min kone i kirke. Det er en lang historie, men den søndag sagde jeg ja til Jesus. To dage senere havde jeg en ny drøm og begyndte at læse i Bibelen. Jeg opdagede, at Bibelen er en bog fuld af liv. Når jeg læste, var det som om mit hjerte brændte. Pludselig var kristendommen blevet levende for mig. Jeg havde en masse spørgsmål, som præsten forsøgte at svare på. Jeg forstod, at Jesus var Gud, og begyndte at komme i kirken flere gange om ugen. Jeg kom også med i en hjemmegruppe på tigrinya, der blev starten til vores eritreanske menighed.

Det tog mange år, før familien opgav drømmen om en dag at vende tilbage til hjemlandet.

– Først efter 12 år i Danmark erkendte vi, at for vores børn var det ikke OK at rejse tilbage. Det blev et vendepunkt for os. Vi besluttede at bygge vores eget hus og vende vores tanker mod livet her. Det har vi aldrig fortrudt. Vores fremtid er i Danmark. Her har vi vores børn og fem børnebørn. Og her har Gud kaldet mig til at være præst, siger Josef Keleta og lyser op i et stort glad smil.

BMF

JOSEF KELETA WELDEAB

- Født 1956 i Eritrea og soldat i Eritrean Liberation Front frem til flugten til Danmark i 1987.
- Uddannet elektroniktekniker; arbejdede som buschauffør, indtil han gik på efterløn i 2019.
- Ordineret præst i Citykirken i Aarhus.
- Leder af Bethel Church Denmark.
- Gift med pædagog Sara Ghebre; fire voksne børn og fem børnebørn.
- Bor i Trige ved Aarhus.

Tvær- KultuRelt CENTER

Netværk for
tværkulturelt kristent arbejde

Ryesgade 68 • 2100 København Ø • Tlf. 3536 6535

E-mail: info@tvaerkulturelt-center.dk
www.tvaerkulturelt-center.dk

Netbank: Reg.nr. 1551 Kontonr. 7707231
MobilePay 78684

Koordinator: Cand.mag. Birthe Munck-Fairwood
Tværkulturel medarbejder: Cand.theol. Ann Juul Kjestrup
Regnskabsfører: Ilse Due

Medlemsorganisationer og –menigheder:

Organisationer: Promissio • Indre Mission
KFUM og KFUK i Danmark

Organisationsstøtte: Samvirkende Menighedsplejer
Brodrementigheds Danske Mission • Luthersk Mission

Menigheder m.fl.: Agerup Kirke • Abildgård Kirke, Frhv. Adventskirken, Vanløse • Ansgar Kirke, Aalborg • Apostelkirken, Kbh. Bellahøj/ Utterslev Kirke • Bethlehemskirken, Kbh. • Bistrup Kirke Boholte Kirke • Borris Kirke • Brøndby Strand Kirke • Brønderslev Kirke Bråby Sogn • Buddinge Kirke • Bårse-Beldringe Sogn • Christians Kirke, Christianshavn • Christianskirken, Aarhus • Christianskirken, Fredericia • Christianskirken, Kgs. Lyngby • Christianskirken, Sønderborg • Dronninglund Kirke • Egvad Sogn • Emdrup Kirke Fakse Kirke • Fjellstevang Kirke • Folkekirkens Tværkulturelle Center i Ribe Stift • Folkekirkens Tværkulturelle Samarbejde i Svendborg Fredens-Nazaret Sogn, København • Frederikssund Kirke Garnisonskirken • Gellerup Kirke, Brabrand • Gl. Haderslev Kirke Gilleleje Kirke • Gistrup Kirke • Glostrup Sogn • Greve Sogn Græsted Sogn • Grønnevang Kirke, Hillerød • Haderslev Domsogn Hannerup Kirke, Fredericia • Haraldskirken, Gladsaxe • Hasle Kirke, Aarhus • Haslev Kirke • Hasseris Kirke, Aalborg • Hellevad Menighedsråd • Helligåndskirken, Aarhus • Hemmet-Sdr. Vium Sogn Hendriksholm Kirke, Rødovre • Herlev Kirke • Herstedøster Kirke Herning Kirke • Hillerød Sogn • Hillested-Skørtinge Pastorat Hirtshals Kirke • Holstebro Kirke • Hundige-Kildebrønde Sogn, Greve Husumvold Kirke, Brønshøj • Hvidovre Kirke • Hyltebjerg Kirke, Vanløse • Højby S. Sogn • Højelse-Ølby Sogn • International Church of Copenhagen • Ikast Kirke • Jesuskirken, Valby • Jelling Kirke Jetsmark Kirke • Karlslunde Strandkirke • Kastrup Kirke • Kingo-Samuel Sogn, Kbh. • Knudsker Sogn • Korsvejskirken, Kastrup Kristkirken, Kolding • Kvaglund Kirke, Esbjerg • Køng-Svinø Pastorat Lerup-Tranum Pastorat • Lindehøj Kirke, Herlev • Lindholm Kirke, Nørresundby • Lundehus Kirke • Lyng Kirke, Fredericia • Løsning-Korning Sognekald • Mejdal Kirke • Møllevangskirken, Aarhus Mørkhøj Kirke • Nathanaels Kirke, Kbh. • Nexø Kirke • Nørre Løngum Kirke • Nørre Snede Kirke • Nørrelandskirken, Holstebro Nørremarkskirken, Vejle • Opstandelseskirken, Albertslund Præstebro Kirke • Rindum Sogn • Ringive Sogn • Ringkøbing Kirke Ringsted Sogn • Risbjerg Kirke, Hvidovre • Roskilde Domsogn Rødovre Kirke • Rønne Kirke • Samsø Pastorat • Sct. Catharinæ Kirke, Hjørring • Sct. Clemens Kirke, Randers • Sct. Hans Kirke, Odense • Sct. Lucas Kirke, Aarhus • Sct. Jacobi Kirke, Varde Sct. Jørgensbjerg Sogn, Roskilde • Sct. Michaelis Kirke, Fredericia Sct. Nicolai Sogn, Vejle • Sct. Pauls Kirke, Aarhus • Sct. Peders Sogn, Randers Silkeborg Kirke • Simeon Skt. Johannes Sogn • Simon Peters Kirke, Kolding • Skanderup Kirke • Snejbjerg Kirke • Solvang Kirke, København • Sommersted-Oksenvad Pastorat • Stenløse Sogn Struer Kirke • Sundby Sogn • Sæby Kirke • Søllerød Kirke • Sønderbro Kirke, Horsens • Søndermarkskirken, Viborg • Tagensbo Kirke, Kbh Timotheuskirken, Valby • Timring Kirke • Tingbjerg Kirke • Toreby Sogn, Nyk. F. • Tværkulturel Kirke, Gladsaxe-Herlev • Provsti Tyrstrup Kirke • Tåstrup Nykirke • Vejleå Kirke, Ishøj • Vekso Sogn • Vesterbo Sogn • Viby Kirke, Århus • Vigerslev Kirke • Vindinge Sogn • Vor Frue Kirke, København • Vor Frelsers Sogn, Chr.havn • Vorgod Kirke Værløse Sogn • Zions Kirke, Esbjerg • Ølgod Valgmenighed • Ølsted Sogn • Aaby Kirke • Aarhus Bykirke • Aarhus Valgmenighed • Det Mellemkirkelige Udvalg i Helsingør Stift

Associerede medlemmer: Alive Bible Congregation • ALIVE Frikirken Ølstykke • Bethel World Mission Church • Champions Chapel Chinese Church in Copenhagen • Church of Love Denmark • Church on the Rock • Den Etiopisk-Ortodokse Menighed, Århus • Den Koptisk-Ortodokse Kirke St. Marie & St. Marcus • Emmanuel - Etiopisk Kristent Fællesskab, Kbh. • Frikirken i Løgstør • God's Ambassadors Immanuel Farsi Fællesskab • International, Avedøre • Int. Temple Bridge Ministries • Living Word Empowerment Center, Lyngby PERKII/Indonesisk Kristent Fællesskab • International Christian Community • Int. Evang. Kirke, Skanderborg Mar Mari's Assyriske Menighed • Myanmar Christian Fellowship • Resurrection Int. Chr. Center • Revival Ministry DK • Serbisk-Ortodoks Menighed, Odense St Alban's Anglican Church • Svenska Gustafskyrkan • Zion Temple Denmark • Det Danske Bibelselskab

Tværkulturelt Centers bestyrelse

Tidl. sognepræst Inge With Johannesen (formand) • Partnerkoordinator Clement Dacht (næstformand) • Landsleder Krista Rosenlund Bellows • Tidl. lærer Henry Holm Hansen • Kirketjener Abel Zemhret Kidane • Sproglærer Hanne Thinggaard • Revd. Smitha Prasadham Diplomingeniør Joseph Zahr

Nyt på tværs

Ansvarshavende redaktør: Netværkskoordinator Birthe Munck-Fairwood
Redaktionspanel: Pædagog Gladys Bediako Bruun
Tværkulturel kirke- og kulturmedarbejder Elizabeth Padillo Olesen
Sats og repro: minigrafisk • Tryk: Color Print A/S, Mors
Nyt på tværs udkommer 4 gange om året og er gratis. Frivilligt abonnement: 100 kr.

JA TAK. Jeg/vi vil gerne modtage
Nyt på tværs gratis fremover.

Jeg/vi vil gerne modtage **Nyt på tværs**
fremover og betale FRIVILLIGT
ABONNEMENT på 100 kr.

Navn:

Adresse:

Sendes til Tværkulturelt Center, Ryesgade 68, 2100 Kbh. Ø

Nyt på tværs nr. 1 – marts 2022